ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງຍຸຕິທຳ

ເລກທີ.447./ກຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,ວັນທີ.05./ມ.ສ./2019

ຄຳແນະນຳ

ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ກ່ຽວກັບການຕີລາຄາ, ການຂາຍ ແລະ ການມອບຊັບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008;
- ອີງຕາມ ດຳລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 411/ນຍ, ລົງວັນທີ 10 ພະຈິກ 2016 ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳ;
- ອີງຕາມ ດຳລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະລັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013 ວ່າດ້ວຍການ ການຕີລາຄາ, ການຂາຍ ແລະ ການມອບຊັບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
- ອີງຕາມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ຂອງກົມຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຕີລາຄາ, ການຂາຍ ແລະ ການມອບຊັບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ດຳເນີນຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທຳ ອອກຄຳແນະນຳ ດັ່ງນີ້:

I. ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊີ້ນຳ;
- ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃນການຊີ້ນຳພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບການຕີລາຄາ, ການຂາຍ ແລະ ການມອບຊັບ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຄວາມຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

II. ຄວາມໝາຍຂອງຊັບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ

1. ຄວາມໝາຍຂອງຊັບ

ຊັບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ໝາຍເຖິງຊັບເຄື່ອນທີ່ ແລະ ຊັບຄົງທີ່ ຊຶ່ງເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ແລະ ບໍ່ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ.

2. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້

- ຊັບຄ້ຳປະກັນ: ແມ່ນຊັບສິ່ງຂອງທຸກປະເພດ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງໂຈດ, ຈຳເລີຍ, ບຸກຄົນທີສາມ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງເອົາໄປຄ້ຳປະກັນກັບເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ຫຼື ການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ຫຼື ຄຳພິພາກສາ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ ຫຼື ຄຳຕັດສິນ, ຄຳພິພາກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດພາງ;

- ຊັບທີ່ບໍ່ເປັນຫຼັກຊັບຄໍ້າປະກັນ: ແມ່ນຊັບສິ່ງຂອງທຸກປະເພດ ທີ່ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນເຖິງກຳມະສິດ ຫຼື ການໄດ້ມາຂອງຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ຊຶ່ງຜູ້ກ່ຽວພວມຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ ຫຼື ມອບໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ຕາມຂໍ້ຜູກພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານໄດ້ກວດພົບ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີ, ຍຶດ ຫຼື ອາຍັດໄວ້;
- ຊັບທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງລູກໜີ້ ຫຼື ຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ: ແມ່ນຊັບສິ່ງຂອງທຸກປະເພດ ທີ່ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນເຖິງກຳມະສິດ ຫຼື ການໄດ້ມາຂອງຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ຊຶ່ງຜູ້ກ່ຽວພວມຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ ຫຼື ມອບໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ຕາມຂໍ້ຜູກພັນໃດໜຶ່ງ;
- ຊັບທີ່ໄດ້ຮັບສິດຈາກເຈົ້າຂອງຊັບ: ແມ່ນຊັບທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນກຳມະສິດແກ່ຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ໂດຍຂໍ້ຜູກພັນໃດໜຶ່ງ ແຕ່ຊັບນັ້ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນເປັນຊື່ຂອງຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

III. ວິທີ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຕີລາຄາຊັບ

1. ວິທີການຕີລາຄາຊັບ

ການຕີລາຄາຊັບໃຫ້ດຳເນີນຕາມວິທີ ດັ່ງນີ້:

1.1. ການຕົກລົງລາຄາໂດຍຄູ່ຄວາມ

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາ ຫົກສິບວັນ, ຖ້າຫາກຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຍັງບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຫຼື ປະຕິບັດບໍ່ຄົບຖ້ວນ ພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງຮຽກຄູ່ຄວາມເຂົ້າມາເພື່ອຕົກລົງລາຄາຫຼັກຊັບຄໍ້າປະກັນ ຫຼື ຊັບທີ່ກວດພົບ, ການຕົກລົງດັ່ງກ່າວຕ້ອງເຮັດຈົດໝາຍບັນທຶກ ແລະ ໃຫ້ຖືເອົາລາຄານັ້ນເປັນລາຄາປະກາດຂາຍຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ.

ຄູ່ຄວາມ ສາມາດຕົກລົງລາຄາຊັບໄດ້ທຸກຂັ້ນຕອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

1.2. ການຕີລາຄາໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຄູ່ຄວາມ

ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບ ຄູ່ຄວາມສາມາດສະເໜີເອົາຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອມາຕີລາຄາຊັບ. ການຕີລາຄາຊັບໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້ ໃຫ້ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ໃຫ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ດຳເນີນການຕີລາຄາຊັບ ໂດຍກຳນົດເວລາ, ສະຖານທີ່, ຊັບທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຕີລາຄາ, ຜົນຕອບແທນ ແລະ ບັນຫາສຳຄັນອື່ນ. ພາຍຫຼັງສຳເລັດ ໃຫ້ຖືເອົາລາຄານັ້ນເປັນລາຄາປະກາດຂາຍຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ.

ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ຄວາມ.

1.3. ການຕີລາຄາໂດຍຄະນະກຳມະການ

ຊັບທີ່ຄູ່ຄວາມບໍ່ສາມາດຕົກລົງລາຄາກັນໄດ້ ຫຼື ບໍ່ຕົກລົງໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ນິຕິບຸກຄົນຕີລາຄາ ຫ້ອງການ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກໍຈະມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການເປັນຜູ້ຕີລາຄາ.

ຄະນະກຳມະການຕີລາຄາຊັບ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ມີສິດ, ໜ້າທີ່ຕີລາຄາຊັບຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງດຳລັດ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013 ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- ອະທິບາຍຊີ້ແຈງ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງຊັບຊາບ ກ່ຽວກັບການຕີລາຄາຊັບນັ້ນ;
- ດຳເນີນການຕີລາຄາຊັບຕົວຈິງ;
- ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນການຕີລາຄາ ໃຫ້ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
- ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກການກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ ໃນການຕີລາຄາຊັບ.

2. ຂັ້ນຕອນການຕີລາຄາ.

ການຕີລາຄາຊັບໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

2.1. ການກະກຽມ

2.1.1. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຕີລາຄາຊັບໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ພະນັກງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄະດີ ຕ້ອງກະກຽມຂໍ້ມູນຂອງຊັບທີ່ຈະຕີລາຄານັ້ນໃຫ້ລະອຽດ ເປັນຕົ້ນ: ປະເພດ, ທີ່ຕັ້ງ, ຈຳນວນ, ເນື້ອທີ່ ຫຼື ບໍລິມາດຂອງຊັບ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2.1.2. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ

ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງເຮັດໜັງສືສະເໜີເປັນລາຍລັກອັກສອນຕິດຂັດກັບຮ່າງຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຈາກອົງການປົກຄອງຂັ້ນຂອງຕົນ.

2.1.3. ການຂຶ້ນແຜນຕີລາຄາ

ຄະນະກຳມະການທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຕ້ອງສ້າງແຜນການລົງຕີລາຄາຊັບ, ໃນແຜນການນັ້ນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລາຍລະອຽດ ເຊັ່ນ: ຈຸດປະສົງ, ວັນ, ເວລາ, ສະຖານທີ່, ເປົ້າໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ເພື່ອອະນຸມັດ.

2.1.4. ການເຊີນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງເຊີນ ໂຈດ, ຈຳເລີຍ, ບຸກຄົນທີສາມ, ເຈົ້າຂອງຊັບ ຫຼື ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມການຕີລາຄາຢ່າງຊ້າໃຫ້ໄດ້ຮັບບັດເຊີນກ່ອນມື້ຕີລາຄາ ສາມວັນ ລັດຖະການ, ໃນບັດເຊີນດັ່ງກ່າວຕ້ອງກຳນົດແຈ້ງກ່ຽວກັບວັນ, ເວລາ, ສະຖານທີ່ ແລະ ຈຸດປະສົງ.

2.2. ການດຳເນີນຕີລາຄາຊັບ

2.2.1. ການເຕົ້າໂຮມຄະນະກຳມະການ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ພາຍຫຼັງເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງແລ້ວ, ຄະນະກຳມະການ ຕ້ອງແຈ້ງຊື່ຄະນະກຳມະການ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ , ຈຸດປະສົງ ແລະ ລາຍງານເນື້ອໃນຄຳຕັດສິນຂອງສານໂດຍຫຍໍ້, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ເຫດຜົນໃນການຕີລາຄາຊັບ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊັບທີ່ໄດ້ເກັບກຳຜ່ານມາໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊາບ. ຈາກນັ້ນ, ຄະນະກຳມະການຈຶ່ງລົງກວດກາຊັບຕົວຈິງ.

2.2.2. ການກວດກາຊັບ

ຄະນະກຳມະການຕ້ອງລົງກວດກາເບິ່ງຊັບທີ່ຈະຕີລາຄາໃຫ້ລະອຽດ ເປັນຕົ້ນ: ປະເພດ, ເນື້ອທີ່, ທີ່ຕັ້ງ, ຈຳນວນ, ບໍລິມາດ ແລະ ບັນຫາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊັບ. ການກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກໃຫ້ຊັດເຈນ, ແລ້ວອ່ານຊ້ອງໜ້າໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຟັງ ແລະ ລົງລາຍເຊັນໄວ້.

ສຳລັບການກວດກາຄຸນນະພາບຊັບຕົວຈິງນັ້ນ ໃຫ້ອີງໃສ່ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2.2.3. ການຕົກລົງລາຄາ

ຄະນະກຳມະການຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ ບັນດາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ເກັບກຳໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວພ້ອມກັນຕົກລົງລາຄາຊັບແຕ່ລະປະເພດ ແລະ ລົງລາຍເຊັນຮັບຮອງ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ ກ່ອນຈະຕົກລົງລາຄາ ຄະນະກຳມະການຕ້ອງສະເໜີຫາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຢັ້ງຢືນ.

2.2.4. ການສ້າງບົດບັນທຶກ

ການກວດກາ-ຕີລາຄາຊັບທຸກຄັ້ງ ຄະນະກຳມະການຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກຢ່າງລະອຽດ ໂດຍລະບຸ ວັນ, ເວລາ , ສະຖານທີ່, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຄະນະກຳມະການ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຕ້ອງບົ່ງບອກຢ່າງຈະແຈ້ງ ເປັນຕົ້ນ: ປະເພດ, ເນື້ອທີ່, ທີ່ຕັ້ງ, ຈຳນວນ, ບໍລິມາດ ແລະ ບັນຫາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊັບ.

ກໍລະນີ ຊັບທີ່ສາມາດຕີລາຄາໄດ້ທັນທີ ກໍໃຫ້ສ້າງບົດບັນທຶກຕາມເນື້ອໃນທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ ລວມທັງບ່ອນອີງ ແລະ ເຫດຜົນການຕີກລິງລາຄາຂອງຄະນະກຳມະການ, ແລ້ວອ່ານໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຊາບ ແລະ ລົງລາຍເຊັນໄວ້ ພ້ອມທັງແຈ້ງກຳນົດເວລາໃນການຄັດຄ້ານໃຫ້ເຈົ້າຂອງຊັບຊາບ.

ກໍລະນີ ຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງຊັບຫາກບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມການຕີລາຄາ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ແຕ່ບໍ່ລົງລາຍເຊັນ ກໍໃຫ້ຂຽນແຈ້ງໃສ່ບົດບັນທຶກນັ້ນພ້ອມ.

2.3. ການແຈ້ງຜົນຂອງການຕີລາຄາ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຕີລາຄາຊັບແລ້ວ ຫ້ອງການ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບການຕີລາຄານັ້ນເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ໂຈດ, ຈຳເລີຍ, ບຸກຄົນທີສາມ, ເຈົ້າຂອງຊັບຊາບ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມວັນລັດຖະການ, ໃນແຈ້ງການດັ່ງກ່າວຕ້ອງຄັດຕິດບົດບັນທຶກຕີລາຄາໄປພ້ອມ.

2.4. ການຄັດຄ້ານລາຄາ

2.4.1. ການຄັດຄ້ານ

ພາຍຫຼັງໂຈດ, ຈຳເລີຍ ບຸກຄົນທີສາມ, ເຈົ້າຂອງຊັບໄດ້ຮັບແຈ້ງຜົນຂອງການຕີລາຄາຊັບແລ້ວ, ຖ້າຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ການຕີລາຄາຊັບຂອງຄະນະກຳມະການ ມີສິດຄັດຄ້ານໂດຍຍື່ນຄຳຮ້ອງພ້ອມທັງສະເໜີເຫດຜົນທີ່ບໍ່ພໍໃຈ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດວັນ ລັດຖະການ, ນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບແຈ້ງຜົນຂອງການຕີລາຄາເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຄັດຄ້ານໃນກໍລະນີຕີລາຄາຊັບບໍ່ຄົບຖ້ວນໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ຕີລາຄາຜ່ານມານັ້ນ.

ຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງຊັບບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ລາຄາ ຫຼື ການຕີລາຄາຊັບທີ່ບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ອົງການ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີ ການຕີລາຄາຊັບຂອງຄະນະກຳມະການຂັ້ນເມືອງ, ນະຄອນ, ເທດສະບານ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ;
- ກໍລະນີ ການຕີລາຄາຊັບຂອງຄະນະກຳມະການຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກົມຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ.

2.4.2. ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແກ້ໄຂການຄັດຄ້ານການຕີລາຄາ

ກົມຄຸ້ມຄອງ, ຫ້ອງການ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນກຳນົດ ສິບວັນ ລັດຖະການ, ຖ້າເຫັນວ່າບໍ່ມີເຫດຜົນກໍໃຫ້ແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນແກ່ຜູ້ຂຽນຄຳຮ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມວັນ ລັດຖະການ. ຖ້າເຫັນວ່າມີເຫດຜົນພຽງພໍ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຊາບ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມວັນ ລັດຖະການ ເພື່ອຕີລາຄາຄືນໃໝ່. ກໍລະນີ ມີການລຶບລ້າງການຕີລາຄາຜ່ານມາ ຕ້ອງອອກຄຳສັ່ງລຶບລ້າງ ແລະ ຕີລາຄາຄືນໃໝ່ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຊາບ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມວັນ ລັດຖະການ.

ຜູ້ສະເໜີໃຫ້ຕີລາຄາຄືນໃໝ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ອັນເນື່ອງມາຈາກການຕີລາຄາຊັບບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ, ມີຄວາມບໍ່ໂປ່ງໃສຂອງຄະນະກຳມະການ.

IV. ວິທີ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຂາຍຊັບ

1. ວິທີການຂາຍ

ການຂາຍຊັບມີ 2 ວິທີ ຄື: ການຂາຍຊັບໂດຍເຈົ້າຂອງຊັບ ແລະ ການຂາຍຊັບໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຕີລາຄາ, ການຂາຍ, ປະມູນຂາຍ ແລະ ການມອບຊັບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013.

2. ຂັ້ນຕອນການຂາຍຊັບ

2.1. ການຂາຍຊັບກ່ອນການຕີລາຄາຂອງຄະນະກຳມະການ

ກ່ອນການຕີລາຄາຊັບຂອງຄະນະກຳມະການ ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານຕ້ອງຮຽກຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງຊັບ ເຂົ້າມາແນະນຳ, ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຂາຍຊັບດັ່ງກ່າວດ້ວຍ

ຕົນເອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຕ່ຳກວ່າລາຄາທີ່ຄູ່ຄວາມໄດ້ປະເມີນກັນໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ການແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຂາຍຊັບນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດບັນທຶກ ແລະ ລົງລາຍເຊັນໄວ້.

ສຳລັບຊັບທີ່ກວດພົບ ກ່ອນຈະໃຫ້ເຈົ້າຂອງຊັບ ຫຼື ຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນປະກາດຂາຍນັ້ນ ຕ້ອງມີການຕົກລົງລາຄາຂອງຄູ່ຄວາມ ຫຼື ການຕີລາຄາຂອງຄະນະກຳມະການກ່ອນ.

ການຊື້-ຂາຍຕົວຈິງໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂໍ້ 1 ຂອງດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013.

2.2. ການຂາຍຊັບຕາມການຕີລາຄາຂອງຄະນະກຳມະການ

ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງໃຫ້ໂອກາດແກ່ເຈົ້າຂອງຊັບ ຫຼື ຜູ້ຖືກປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂາຍຊັບດ້ວຍຕົນເອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013.

2.3. ການປະກາດຂາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ

ຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງອອກແຈ້ງການ ປະກາດຂາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013.

ຫ້ອງການ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານທີ່ເປັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊັບ ເປັນຕົ້ນ: ຮູບຖ່າຍ, ໃບທະບຽນ, ໃບຕາດິນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມາຕິດຕໍ່ພົວພັນຊື້ຊັບດັ່ງກ່າວ.

ກໍລະນີຊັບທີ່ຈະຂາຍນັ້ນ ຫາກມີບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຄຸ້ມຄອງ-ນຳໃຊ້, ມີວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ສັດລ້ຽງ ຫ້ອງການ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງໄດ້ຍົກຍ້າຍອອກກ່ອນ. ການຍົກຍ້າຍຕົວຈິງໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 21 ຂອງດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013.

2.4. ການຫຼຸດລາຄາຊັບ

ຊັບທີ່ໄດ້ປະກາດຂາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຂາຍນັ້ນໃຫ້ຫຼຸດລາຄາຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013.

ຫ້ອງການ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍເຫດ ແລະ ຜົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢ່າງພາວະວິໄສ ຈຶ່ງອອກຄຳສັ່ງຫຼຸດລາຄາ.

2.5. ການປະກາດຂາຍຊັບຄືນໃໝ່

ພາຍຫຼັງໄດ້ອອກຄຳສັ່ງຫຼຸດລາຄາຊັບແລ້ວ ຫ້ອງການ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະກາດຂາຍຊັບໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013.

V. ການມອບຊັບ

ການມອບຊັບ ເພື່ອໄລ່ລຽງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 25 ຂອງດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 158/ລບ, ລົງວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2013, ນອກຈາກນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີ ຊັບມີມູນຄ່າສູງກວ່າໜີ້ສິນ ແຕ່ສາມາດແບ່ງໄດ້ ກໍໃຫ້ແບ່ງເອົາຊັບດັ່ງກ່າວ ໃນມູນຄ່າເທົ່າກັບໜີ້ສິນເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້;
- ກໍລະນີ ເຈົ້າໜີ້ບໍ່ເຫັນດີຮັບເອົາຊັບເພື່ອໄລ່ລຽງການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ, ໃຫ້ຢຸດເຊົາການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍ ແລະ ສືບຕໍ່ປະກາດຂາຍຊັບດັ່ງກ່າວ.

VI. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າກຳແໜ້ນເນື້ອໃນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້, ຊີ້ນຳຫ້ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານເມືອງ, ນະຄອນ, ເທດສະບານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ;
2. ກົມຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ພະແນກຍຸຕິທຳ, ຫ້ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການຍຸຕິທຳ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານເມືອງ, ນະຄອນ, ເທດສະບານ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງການເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
3. ພະແນກຍຸຕິທຳ, ຫ້ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການຍຸຕິທຳ, ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານເມືອງ, ນະຄອນ, ເທດສະບານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ມອບໃຫ້ກົມຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທຳ ໃນການຊີ້ນຳ-ນຳພາ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຊຸກຍູ້, ປະສານສົມທົບ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສະຫຼຸບ, ສັງລວມສະພາບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
5. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ, ຖ້າຫາກວ່າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ລາຍງານຂໍທິດຊີ້ນຳຈາກ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທຳ.

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ,

ໄຊສີ ສັນຕິວົງ